

N:o 11.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 mars 1893.

— — — — Andra Kammaren den 7 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående anslag dels till nya byggnader vid statens jernvägstrafik, dels ock till rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar.

(Statsutskottets utlåtande n:o 23.)

Till Konungen.

I propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att för år 1894 anvisa dels å riksstatens sjetta hufvudtitel, till utförande af nya byggnader och anläggningar vid statens jernvägstrafik, 500,000 kronor och dels å riksstaten utom hufvudtitlarna, till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar, likaledes 500,000 kronor.

I afseende å användningen af det begärda anslaget till nya byggnader och anläggningar hänvisas i det vid ofvanberörda proposition fogade statsrådsprotokoll öfver civilärenden den 14 januari innevarande år till en af jernvägsstyrelsen uppgjord, i statsrådsprotokollet intagen förslagsberäkning.

Hvad först angår en föreslagen ny station vid Skeboqvarn å linien Sparreholm—Flen, för hvilkens anläggning jernvägsstyrelsen be-

räknat, att af anslaget till nya byggnader skulle utgå ett belopp af 18,000 kronor, har Riksdagen inhemtat, att hela kostnaden för nämnda station skulle komma att uppgå till 26,000 kronor, hvaraf orten vill bidraga med 8,000 kronor. Med afseende å ortens sålunda visade intresse för frågan, och då inrättandet af en mötesplats för tåg emellan stationerna Sparreholm och Flen, som ligga på ett afstånd från hvarandra af 15 kilometer, enligt meddelad upplysning är af vigt för den å ifrågavarande bandel liffiga tågtrafikens jemna och obehindrade gång, har Riksdagen icke funnit något att erinra emot utgåendet af först omnämnda belopp, 18,000 kronor.

Beträffande härefter det till uppförande af stängsel kring bangården vid Malmö upptagna belopp af 10,000 kronor, har Riksdagen, som erfarit, att meningen är att omkring bangården uppsätta ett trästaket, trott det kunna ifrågasättas, huruvida icke vissa delar af samma bangård borde inhägnas med stängsel af varaktigare beskaffenhet. Då deremot andra delar af den vidsträckta bangården torde kunna inhägnas med vida enklare stängsel än det i planen upptagna, föreställer sig Riksdagen, att hägnadskostnaden i det hela möjligen skall genom kloka anordningar kunna något nedbringas.

Till fortsättning af uppförandet af den i sistlidna års förslag upptagna vagnreparationsverkstaden vid Tomtebodas har jernvägsstyrelsen ansett ett belopp af 100,000 kronor böra användas af 1894 års anslag. Riksdagen har emellertid funnit, att fråga är om anläggning, som med tiden torde blifva af så betydande dimensioner, att de slutliga kostnaderna antagligen komma att uppgå till ett icke obetydligt belopp. Med hänsyn härtill och då Riksdagen icke anser lämpligt, att stora byggnadsarbeten påbörjas, utan att Eders Kongl. Maj:t varit i tillfälle att granska och gilla samt för Riksdagen, vid frågan om anvisandet af nödiga medel, framlägga fullständiga planer och kostnadsförslag, har Riksdagen, som inhemtat, att ännu inga arbeten blifvit påbörjade för anläggning af ifrågavarande verkstad, funnit sig för närvarande icke böra bevilja medel till arbeten för en dylik anläggning, till följd hvaraf Riksdagen nedsatt det begärda byggnadsanslaget med 100,000 kronor.

Riksdagen, som, med anledning af den i förslagsberäkningen förekommande posten 2,800 kronor till ytterligare en lastkaj vid Stockholms södra station för lastning och lossning af boskap m. m., endast velat erinra derom, att Stockholms kommun vidtagit förberedande åtgärder för åstadkommande af anordningar, hvilka måhända skulle göra en dylik kaj mindre behöflig, har i öfrigt icke haft annat att anmärka vid de föreslagna nya byggnaderna och anläggningarna, än att de be-

räknade kostnadsbeloppen i vissa fall syns Riksdagen väl höga. Men då dessa kostnadsförslag enligt sakens natur blott äro approximativa, samt Riksdagen, som är öfvertygad, att vid uppgörandet af de definitiva byggnadsförslagen tillbörlig sparsamhet kommer att iakttagas, har sig bekant, att de flesta byggnadsarbeten vid statens jernvägar numera, efter infordrande af anbud, utlemnas på entreprenad åt den minst-bjudande, så har Riksdagen icke funnit anledning att i detta ämne göra vidare uttalande, än nu skett.

Emot det till anskaffande af ny rörlig materiel äskade belopp, 500,000 kronor, har Riksdagen icke haft något att erinra.

Riksdagen får alltså anmäla, att Riksdagen för år 1894 anvisat dels under riksstatens sjetta hufvudtitel, till utförande af nya byggnader och anläggningar vid statens jernvägstrafik, 400,000 kronor, dels ock å riksstaten utom hufvudtitlarne, till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar, 500,000 kronor.

Stockholm den 7 mars 1893.

Med undersätlig vördnad.